

תת"ע 6436/03/20 - מדינת ישראל נגד לוי שלמה

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תאריך - 14.1.2021

תת"ע 6436-03-20 מדינת ישראל נ' לוי שלמה
בפני כבוד השופט, סגן הנשיא עופר נהרי

המאשימה	מדינת ישראל	בעניין:
	נגד	
הנאשם	לוי שלמה	

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען שבעת שנהג הוא במכונית בצומת הרחובות לה-גרדיה והרכבת בת"א בכביש אשר מחולק לנתיבים שבהם סומנו חיצים המובילים לצומת, עבר הוא עפ"י הטענה עם מכוניתו בצומת שלא בכיוון החץ שסומן בנתיב ממנו נכנס לצומת וזאת בניגוד לתקנה 36(ד) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה כפר הנאשם במיוחס לו ולפיכך נקבע והתקיים דיון הוכחות.

בדיון ההוכחות העיד מטעם התביעה השוטר מר קיריל גטמן (ע.ת. 1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד בדיון ההוכחות הנאשם מר שלמה לוי (ע.ה. 1) ובמסגרת עדותו הוגשו 4 תצלומים אשר לדבריו צילם בסמוך למועד ישיבת ההקראה (סומנו נ/1 עד נ/4).

הצדדים סיכמו בעל פה.

לאחר ששמעתי את העדויות ובחנתי את הראיות ואת תוכן סיכומי הצדדים הגעתי למסקנה שהוכח מעבר לכל ספק שהנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו וכי זאת עולה אף מתוך פרטי עדותו של הנאשם עצמו בבית המשפט (בנוסף לפרטי עדותו של השוטר) וכן עולה כי לנאשם לא קמה כל הגנה.

ובמילים אחרות: מעבר לעדות השוטר, הנאשם עצמו, בתיאורו שלו בעדותו את התנהלותו בכביש, הודה למעשה בכל עובדות כתב האישום.

ולהלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

ראשית ייאמר כי השוטר ערך דו"ח מפורט אשר ממנו עולה שתצפיתו של השוטר על המתרחש היתה תצפית קרובה וטובה, והכל באור יום ובראות טובה.

הנאשם בחר שלא להפנות לשוטר כל שאלה הקשורה לאכיפה והסתפק רק בשאלה אחת בחקירה הנגדית.

באותה שאלה ובתשובה שניתנה עליה אין דבר כדי לשנות מן המהות ומפרטי הדו"ח.

לציין כי הנאשם בחר כאמור שלא לחקור נגדית את השוטר כמעט לחלוטין וזאת למרות שביהמ"ש הסביר לנאשם בסבלנות את חשיבותה ונחיצותה של חקירה נגדית ואף כלל לא הגביל את הנאשם בזמן חקירה או בהצגת כל שאלה. עוד יצוין כי מיום ישיבת ההקראה ועד ליום ישיבת ההוכחות עמד לרשותו של הנאשם שפע של זמן כדי להתכונן ולהתארגן לקראת דיון ההוכחות.

עדותו של השוטר לא נסתרה בכל דרך.

כאמור, השוטר לא נחקר למעשה כמעט לחלוטין בחקירה נגדית ע"י הנאשם.

השוטר עשה עלי רושם מקצועי וענייני בעדותו ואני רואה ליתן אמון בפרטי גירסתו.

אלא שאם בכך לא די, הרי שהנאשם עצמו הודה למעשה במסגרת עדותו, ולשאלות הבהרה אשר מיקדו את לב העניין, על כי הוא אכן נסע ישר עם מכוניתו בצומת בו עסקין בדו"ח זה (צומת הרחובות לה-גרדיה והרכבת) וזאת מהנתיב השני משמאל המיועד לפניה שמאלה בלבד.

(ראה לעניין זה את דבריו ותשובותיו של הנאשם עצמו בעמ' 8 שורות 11 עד 22 לפרוטוקול וכן ראה את הסימון שסימן הנאשם בעט כחול בנ/4 המלמד על מיקומו שלו לפניה שמאלה בלבד).

למעשה כאמור הכיר הנאשם בעדותו בנכונותן של עובדות כתב האישום.

יוצא אם כן שהן עפ"י העולה מעדות השוטר והן עפ"י העולה מעדות הנאשם עצמו, יסודות העבירה הוכחו.

הנאשם מיקד את הגנתו בטענה אשר לפיה בצומת אשר מצוי לפני הצומת שבו עסקין בתיק זה (כלומר בצומת קודם) ראה הוא שילוט שלשיטתו הוא שילוט מטעה.

בחנתי בהקשר זה את התצלומים שהגיש הנאשם ובחנתי את טענותיו בדבר הטעיית נהגים ולא מצאתי להן ביסוס.

השילוט בצומת הקודם (שאת מרחקו מהצומת הנקוב בכתב האישום הנאשם אגב לא פירט) מכוון

את התנועה בעליה מ"איילון" לרחוב לה-גרדיה ולא את התנועה בצומת לה-גרדיה והרכבת (שהוא הצומת נשוא הדו"ח).
שני הצמתיים הללו הם צמתיים נפרדים ולקראת כל אחד מהם נדרש נהג, וגם יכול נהג, ליתן את הדעת בנפרד.

אסביר לנאשם הנכבד כי התנועה והנהיגה בסביבה עירונית מזמנת לעיתים מטבעה צמתיים שיש ביניהם קירבה, אלא שיש גם לדעת שנהג נדרש להתאים את עצמו למצוי בכל צומת בנפרד ולהבחין ולציית לתמרורים בכל צומת בנפרד (ובפרט שהנאשם עצמו טוען כי בעת האירוע התנועה היתה דלילה). נהג אשר מתקשה אולי לעבד נתוני שילוט ותימרור תוך כדי התקדמות, יתכבד לנוע בריכוז ובמהירות הדרושים והמתאימים לו כדי לסגל את נהיגתו לקליטה ולציות לתימרור הנפרד המחייב נהגים בכל צומת וצומת בנפרד.

לאחר כל אלה, ומשהוכחו בתיק זה כדבעי כל יסודות העבירה, וגם לא בוססה כל הגנה ראויה, הנאשם מורשע בזאת בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 14 ינואר 2021, במעמד הצדדים

קלדנית: שוש